

बुरति verworren UTTARARĀMĀK. 81, 5 (104, 7).

— सम् १) डुःखानि — नोतःसद्वैरिव संप्रवत्ते UTTARARĀMĀK. 76, 3 (97, 14). — ३) sich baden: मरित्प्रस्त्रवसंप्लुताः BHĀG. P. 10, 12, 10. — ४) hin- und herschwanken (vom Geiste) UTTARARĀMĀK. 114, 15 (153, 9).

सुषुप् १) मुष्टि KATHĀS. 70, 42, 104, 91. UTTARARĀMĀK. 11, 3 (15, 5). — २) am

Schluss, MBH. 9, 300 liest die ed. Bomb. richtig पृष्ठ.

— चि, °मुष्टि BHĀG. P. 10, 1, 6.

प्लास् vgl. मधुः.

फ

फङ्किका १) eine vorläufige Aeußerung Schol. zu SŪRJAS. S. 33, 4. Schol. zu PRAB. 69, Cl. 7. 109, Cl. 18.

फङ्गिपत्रिका vgl. भञ्जिपत्रिका.

फू als mystische Silbe (wie auch im BHĀG. P.) WEBER, RĀMAT. UP. 303, 311. Ind. St. 9, 91. 403. WILSON, Hindu Th. 2, 53, N.

फण ३) कृत्वा पाणात्रयम् KATHĀS. 63, 122. त्रिफण adj. (सर्व) 86, 90. फणभूत् KIR. 5, 11.

फणवत् २) KIR. ३, 27.

फणिकार् १) zu streichen, da an der angeführten Stelle पुना रेफन-कौरा die richtige Lesart ist.

फणिन् १) Z. 4 फणिपति als Bein. Patañgali's SARVADARÇANAS. 158, 20.

२) फल् auch der Frucht —, des Lohnes theilhaftig werden: न च फलति विकर्मी शीघ्रलोकि MBH. 13, 341.

फल ३) Z. 4, corrective equation GOLĀDHJ. ५, १७. fgg. ७, ३. — ९) CARĀNG.

PADDH. 80, 64 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. u. शाराय.

फलक २) Dāçak. in BENF. Chr. 199, 13. Sp. 1201, Z. 1 v. u. °यत्व bezeichnet ein best. von Bhāskara erfundenes astronomisches Instrument Schol. zu GOLĀDHJ. 11, 15. फलकाल्पयत्व GOLĀDHJ. 11, 16. फलक allein dass. 2, 18. fgg. — ६) vgl. u. मरुपायस.

फलकिन् m. oder n. Sandelholz H. c. 130.

फलता (von फल) f. das Fruchtsein, der Zustand einer Frucht KATHĀS. 100, 39. fg. फलत् n. dass. 23. 55.

फलद् १) b) अनायासः ohne Anstrengung WEBER, RĀMAT. UP. 335.

फलपाग m. Erreichung des Ziels SĀH. D. 329. Belohnung, Lohn MBH.

13, 4721.

फलवत् १) d) in der Dramatik die Frucht —, das Endziel enthaltend SĀU. D. 279.

फलसतीणा vielleicht Palästina.

फलसिद्धि f. das Gelingen SĀH. D. 328.

फलकूक KATHĀS. ४२, ३२८. ३३४.

फलकी f. Baumwollenstaude HĀLA 166. 363. fg.

फलासव KATHĀS. 102, 113.

फलिंग (फलिंग Padap.) m. urspr. wohl ein Verschluss für Flüssiges, Tonne, Schlauch oder dergl.; dann übertragen auf die Wolke und die Wasserbehälter in den Bergen; = मेघ NAIGH. 1, 10. RV. 4, 62, 4. 121, 10. वृत्तं तु रेत फलिंग रवेण 4, 50, 5. य उद्धः फलिंगं शिवव्याप्तिमन्दूर्वासनेत् 8, 32, 25.

फलयह्नि, °कुम MĀLATIM. 185, 13.

फल्पुद् (फल्पु + १. द) adj. wenig spendend, knickerig BHĀG. P. 12, 1, 38.

फाणित Z. 7 MBH. 13, 4718 liest die ed. Bomb. फाणितामवसंयुक्तैः NIĀK.: फाणिताश्च ते श्राववेन तीव्रगन्धेन संयुक्ताः देवदामप्रभृतयस्तैः । पाठातरे पालिता विकासिता मणिकालदयस्तामा रसैर्मकरन्दैः गन्धरसं-पुरुषोदारवैः. — Vgl. श्रधिः.

फालिता s. oben u. फाणित.

फाल्गुन ४) b) BHĀG. P. 10, 79, 18. = अनतपुर् Comm.

फुटिका f. Bez. einer Art von Gewebe: पञ्चफुटिकनामार्हं प्रूद्रो विज्ञान-मस्ति मे । वयामि प्रत्यक्षं पञ्च फुटिकापुगलानि पत् ॥ KATHĀS. 52, 99.

फुत् २) फूल्कुर्वतीषु KATHĀS. 86, 149.

फुत्कारा १) द्वा पूत्कारान् blasend KATHĀS. 124, 147.

फुत्कार्यं श्रूत्कार्यं worauf man nicht zu blasen braucht KATHĀS. 124, 148.

फुम्फुशा onomatop. vom Zischen des Dungfeuers Schol. zu HĀLA 331.

फुठादमन् Z. 2 lies पुष्टदमन्.

फाएट VARĀH. BH. S. 88, 1. 26. auch फेएट ३।

फेन vgl. मरुफेणा.

फेनक ३) froth rising from treacle KĀC̄IKH. 4, 95 (nach BENFET).

फेनिन् फेनिन् रुधिरं वङ्ग Hīp. 2, 11 fehlerhaft für फेनिलं, wie MBH. 1, 5936 gelesen wird.

फेरव १) MĀLATIM. 79, 17.

फेरू KATHĀS. 109, 96.

ब

बक्ति (ved.) und वैका CĀNT. 1, 14. 1) m. a) eine Reiherart, Ardea nivea AK. २, ४, 22. TRAIK. ३, ३, ३५. H. 1332. a n. २, १२. MED. k. 29. HALĀJ. २, ९५, ३, २१. M. ४, १४, ११, १३५, १२, ६६. JĀGN. १, १७३. MBH. ३, १२०८. ११५७९. १७३१५. ३, १९११. R. GORR. २, ६३, १४. SUÇR. १, २०३, १२. SPR. ७४०. २००८. ४०७२. KATHĀS. ६०, ७४. fgg. LA. (II) ४९, ९. PĀNKAT. ११८, ११. HIT. १११, १५. fgg. BHĀG. P. ३, १०, २३ (वट ed. Bomb.). ४, १०, १०. °शब्दव्याख्या Verz. d. Oxf. H. 92, b, 41. वक्तवत् — राजन् तव यथा भाति HAEB. Anth. 483, Cl. 1. न व्यापाश्शतेनापि श्रुतवत्पाव्यते वक्तः SPR. १३२८, ३१४. भुज्जे मौनी वक्तस्तिम् ४१३। हृसमध्य वक्तो यथा (न शेषते) २१७०. वक्तालीनः MBH. १२, ५३०९. ein Ausbund von Besonnenheit, aber

auch von Schelmerei und Heuchelei: वक्तवच्छित्पेद्यान् Spr. 269५. वक्तो ध्यानवान् ४७२३. विश्वस्ताङ्गलचारिणः प्रकटितध्यानो ऽपि भुज्जे वक्तः ४१३२. सर्वनिन्द्रियाणि संयम्य वक्तवत्पाइउतो जनः । कालदेशोपयन्नानि सर्वकार्याणि साधयेत् ॥ ३२४८. वक्तादेकम् (शितेत्) ३२३२. वक्तो वक्त्रतम् १३३७. so v. a. HEUCHLER, BETRÜGER: आस्थानीवक्तैः v. l. für आस्थानीधूतकैः PRAB. 102, 10. hierher vielleicht auch Verz. d. Oxf. H. 46, a, 9. वक्तपद्मक ८७, b, ५. — b) eine best. Pflanze AK. २, ४, १, ६२. TRAIK. H. an. MED. R. ५, ९३, ८. — c) ein best. Apparat zum Calciniren oder Sublimiren von Metallen CĀBDAK. im CKDR. काचवकयल् Glasretorte Wils. — d) N. pr. eines